

Tolkningsfrågor

1. Ska de organismer som har erhållits genom mutagenes anses utgöra genetiskt modifierade organismer, i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 ⁽¹⁾, trots att de enligt artikel 3 och bilaga I B till direktivet inte omfattas av de krav som föreskrivs för utsättning och utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer? Kan särskilt metoderna för mutagenes, bland annat de nya metoderna för styrd mutagenes där gentekniska förfaranden används, betraktas som en av de metoder som anges i bilaga I A till vilken det hänvisas i artikel 2 i direktivet? Ska artiklarna 2 och 3 och bilagorna I A och I B till direktivet av den 12 mars 2001 följaktligen tolkas så, att samtliga genetiskt modifierade organismer och frösorter, eller enbart organismer som har erhållits genom konventionella metoder för slumpmässig mutagenes genom joniserande strålning eller behandling med kemiska mutagena ämnen som fanns innan direktivet antogs, är undantagna från kraven på försiktighetsåtgärder, miljökonsekvensbedömningar och spårbarhet?
2. Ska de sorter som har erhållits genom mutagenes anses utgöra sorter som är genetiskt modifierade, i den mening som avses i artikel 4 i direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter ⁽²⁾, som inte är undantagna från de krav som föreskrivs i direktivet? Är tillämpningsområdet för detta direktiv tvärtom identiskt med det som följer av artiklarna 2 och 3 och bilaga I B till direktivet av den 12 mars 2001 och undantas även de sorter som har erhållits genom mutagenes från de krav som föreskrivs för införande av genetiskt modifierade sorter i den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter i direktivet av den 13 juni 2002?
3. Ska artiklarna 2 och 3 och bilaga I B till direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön, i den del mutagenes undantas från tillämpningsområdet för de krav som föreskrivs i direktivet, anses utgöra åtgärder för fullständig harmonisering som innebär ett förbud för en medlemsstat att låta genetiskt modifierade organismer, som har erhållits genom mutagenes, omfattas av de krav som föreskrivs i direktivet eller andra krav, eller har medlemsstaterna vid införlivandet av dessa bestämmelser ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller att fastställa den ordning som ska vara tillämplig på de organismer som har erhållits genom mutagenes?
4. Kan giltigheten av artiklarna 2 och 3 och bilagorna I A och I B till direktiv 2001/18 av den 12 mars 2001 ifrågasättas med hänsyn till försiktighetsprincipen som garanteras i artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i den del genetiskt modifierade organismer som har erhållits genom mutagenes undantas från kraven på försiktighetsåtgärder, miljökonsekvensbedömningar och spårbarhet, med hänsyn till utvecklingen av gentekniska förfaranden, till uppkomsten av nya växter genom dessa metoder och till den nu rådande vetenskapliga osäkerheten vad gäller dels deras inverkan dels deras eventuella negativa effekter för miljön och människors och djurs hälsa?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG – Kommissionens uttalande (EUT L 106, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EUT L 193, s. 1).

Talan väckt den 18 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-530/16)

(2017/C 014/30)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg⁽¹⁾
- genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att garantera säkerhetsmyndighetens oberoende i förhållande till andra järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, sökande och upphandlande enheter, och
- genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att garantera utredningsorganets oberoende i förhållande till andra järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört att Republiken Polen inte på ett korrekt sätt har införlivat principen om utredningsorganets oberoende (närmare bestämt Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych; PKBWK), i polsk lagstiftning, vad gäller organisation, rättslig struktur och beslutsfattande, i enlighet med artikel 21.1 i förordning nr 2004/49/EG. PKBWK har inte nått den nivå som skänker den detta oberoende. Kommissionen har riktat kritik mot den omständigheten att PKBWK är en integrerad del av transportministeriet utan någon garanti vad gäller dess oberoende i förhållande till detta ministerium eller till infrastrukturförvaltaren. Dessutom agerar inte PKBWK i eget namn, och transportministeriet utser och avsätter chefen för PKBWK, biträdande chef samt sekreterare och permanenta och icke permanenta ledamöter. Transportministeriet har inte heller, via ett tillämpligt system, ställt tillräckliga medel till förfogande för PKBWK så att det kan utöva sina uppdrag.

Kommissionen har också kritiserat Republiken Polen för att ha införlivat artikel 16.1 i förordning nr 2004/49/EG felaktigt genom att inte ha garanterat säkerhetsmyndighetens (närmare bestämt Przewodnicząca Urzędu Transportu Kolejowego) oberoende vad gäller organisation, rättslig struktur och beslutsfattande i förhållande till järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, sökande och upphandlande enheter.

⁽¹⁾ EUT L 164, 2004, s. 44.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 26 oktober 2016 – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag m.fl./Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Mål C-542/16)

(2017/C 014/31)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson